

Hørings svar til Ombruk av byggevarer

5. 1.1. Unntak fra krav om produktdokumentasjonen hvis man gir bort ombrukte byggevarer

Vi støtter Dibks vurdering.

---

5. 1.2. Unntak fra krav om å teste og kontrollere ombrukte produkter

Vi støtter Dibks vurdering.

---

5. 1.3. Unntak fra kravene til produktdokumentasjon etter kapittel III for ombrukte byggevarer

Vi har forståelse for Dibks beskrivelse av barrierene for å få brukte byggevarer tilgjengelig i markedet. Vi støtter at det foretas tilpasninger i regelverket både for å styrke incentivet for å gjøre brukte byggevarer tilgjengelig, og også ivareta muligheter og behov for testing og dokumentasjon tilpasset faktisk bruk for brukte versus nye produkter.

Vi ser det som svært sannsynlig at det foreslåtte unntaket fra dokumentasjonskrav ved omsetning vil gjøre terskelen for å tilby brukte byggevarer for salg, eller for å gi bort, lavere.

Samtidig kan terskelen for å velge ombrukte materialer heves da de som har kostnaden ved kjøp, i tillegg får en kostnad knyttet til dokumentasjon. Det er også en risiko for at en ender opp med å ikke kunne bruke et produkt etter en kartlegging av egenskaper, og dermed får dobbel kostnaden både ved kjøp og levering til gjenvinning/avfall.

Forslaget innebærer ingen endring i ansvaret for at de produktene som brukes i byggverk tilfredsstiller krav i TEK. For nye produkter kan man ivareta dette ansvaret ved å etterspørre leverandørens dokumentasjon. Dersom det ikke er krav til dokumentasjon ved omsetning vil kostnaden og risikoen ved å ombruke byggevarer øke for tiltakshaver og ansvarlige foretak, sammenlignet med å bruke nye produkter. Dette kan også være en barriere for et velfungerende ombruksmarked, spesielt på sikt når tilbudet i større grad er ivaretatt.

Det er positivt at kravet til dokumentasjon ved å velge dette alternativet kun gjelder for de egenskapene som er relevante for produktet ut fra den funksjon byggevareren skal ha i nytt prosjekt. Dette er et viktig prinsipp som må ivaretas uansett hvilken utforming regelverket får.

---

5. 1.4. Lage mindre omfattende bestemmelser for omsetning av ombrukte byggevarer

Vi ser positivt på et eget kapittel som tydeliggjør regler for ombruk, slik Dibk foreslår som alternativ. Først og fremst vi det tydeliggjøre hva som er kravene til ombrukte materialer.

En avhender vil ha noe informasjon om byggevareren, så som hvor den har vært brukt, tilstand osv., tilsvarende som ved salg av eiendom. Noen av disse opplysningene kan enkelt gjøres tilgjengelig ved salg. Det gjør det enklere for den som skal bruke produktet uten at det blir vesentlig mer ulempe for selger. Det bør derfor også uavhengig av hvilket alternativ som velges, stilles krav om at forhold rundt produktet som er kjent for avhender skal opplyses om. Dette for å hindre at feks kjent innhold av skadelige stoffer, ikke skjules ved et salg.

På sikt er målet et velfungerende marked for byggevarer. Da vil behovet for et incentiv som ikke innebærer noe ansvar for den som skal selge eller gi bort et produkt i mindre grad være nødvendig, og det vil sannsynligvis være behov for en mer balansert fordeling av ansvar mellom aktørene, for å ivareta både kjøper og selger. Da vil det være naturlig at den som tjener på å omsette produktet også har dokumentasjonskrav i en eller annen form. Det vil også kunne tenkes å være behov for å differensiere mellom produkter som tilbys direkte fra ett prosjekt til et annet og man kjenner tiltenkt bruk, og produkter som legges ut for salg fritt på en markeds plass.

Det kan sikres ved at det stilles noen krav i DOK også til selger. Dersom det en periode ikke stilles krav til omsetningen kan det være vanskelig å gjeninnføre et slikt krav, slik at regelverket bør ta høyde for dette nå.

Likevel er vår oppfatning at alternativet slik det nå er formulert i forslaget er for omfattende, og bidrar til å

opprettholde barrieren for tilbud. Dikb bør derfor se på å stille enklere krav i et slikt nytt kapittel.

Vi foreslår derfor at det legges til et kapittel som forslått i alternativt forslag, men som er mindre omfattende. Krav kan omfatte at byggevaren i seg selv ikke utgjør en risiko for helse, miljø og sikkerhet, og at forhold ved byggevaren som er kjent for selger skal opplyses om. Det bør presiseres at dokumentasjonskravet ved omsetning gjelder kun for den bruk byggevaren omsettes for.

---

5 3. Berørte aktører

TEK§3-1 nevner ikke eksplisitt hvem som har ansvar for at en byggevare har forsvarlige egenskaper. I praksis ligger ansvaret for at egenskapene er forsvarlig dokumentert hos den som velger byggevaren, dvs. tiltakshaver eller et ansvarlig foretak. Ofte vil det ligge utenfor tiltakshavers eller det ansvarlige foretakets kompetanse å foreta en faktisk vurdering og testing. Derfor kan man tenke seg at ansvaret for vurderingen ved ombruk bør ligge hos den aktør som har foretatt den faktiske vurderingen av egnetheten av produktet, og satt kriterier for testing. Slik sett vil det kunne være aktuelt med egen ansvarsbelegging knyttet til ombruk i byggesaken.

Ulike produkter. / materialer og bygningsdeler vil antagelig kreve ulik og tverrfaglig kompetanse for vurdering og testing. Å påta seg ansvaret for ombrukte materialer vil i praksis innebære større risiko for ansvarlige foretak enn ansvaret for nye hvor det finnes dokumentasjon å støtte seg på. Ombruk bør ikke være avhengig av ildsjeler med spesiell interesse. Hvis risikoen blir for stor for tiltakshaver og ansvarlige foretak vil det kunne bli en barriere for ombruk i stor skala, da det vil være tryggere å velge nye produkter.
